

दानिएलचे पुस्तक - एकशे अठ्याण्णवावा भाग

दैवी एकत्रीकरणे आणि भविष्यसूचक संरेखने: दानियेल ११:४० च्या अंतकालविषयक चौकटीतील १,४४,००० यांची भूमिका

Jeff Pippenger
2024-05-01

आम्ही पोपसत्तेची रेषा, धर्मत्यागी रिपब्लिकनवादाची रेषा, धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाची रेषा, आणि एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची रेषा दानिएल अध्याय अकरा, वचन चाळीस यांच्या गुप्त इतिहासात स्थापित करित आहोत. सध्या आम्ही या विषयावर विवेचन करित आहोत की ख्रिस्त आपल्या लोकांना दोनदा एकत्र करतो, आणि त्याच्या लोकांना दुसऱ्यांदा एकत्र करण्याची सर्व उदाहरणे ही एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या अंतिम शिक्कामोर्तब प्रक्रियेचे प्रतिनिधित्व करतात.

जेव्हा एखाद्या सुधारणा-रेषेत दैवी प्रतीक अवतरते, तेव्हा प्रभु निवडलेले एक लोक एकत्र करतो, आणि त्यानंतर त्यांची परीक्षा घेतली जाते. या परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या समाप्तीला एक विखुरण होते; त्यानंतर तो त्या निवडलेल्या लोकांना दुसऱ्यांदा एकत्र करतो, जरी परीक्षेच्या प्रक्रियेत अपयशी ठरल्यामुळे अनेक जण मागे राहतात. ख्रिस्ताने आपल्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी आपल्या शिष्यांना एकत्र करणे सुरू केले, आणि क्रूसावर शिष्य विखुरले गेले. आपल्या पुनरुत्थानानंतर त्याने पेंटेकोस्टपूर्वी आपल्या शिष्यांना दुसऱ्यांदा एकत्र केले. या रेषेने हे ओळखले की पेंटेकोस्टद्वारे पूर्वरूपित करण्यात आलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या अगोदर एक लाख चव्वेचाळीस हजारांवर दुसरे एकत्रीकरण पूर्ण केले जाते. क्रूस निराशेची ओळख करून देतो, आणि त्यानंतर दुसरे एकत्रीकरण होते.

क्रूसानंतरचे दुसरे एकत्रीकरण ख्रिस्त आपल्या पुनरुत्थानानंतर आपल्या पित्याशी भेटून खाली उतरला तेव्हा सुरू झाले. जेव्हा दैवी चिन्ह खाली उतरते, तेव्हा देवाच्या लोकांनी तो संदेश ग्रहण करावयाचा असतो; आणि ख्रिस्त खाली उतरल्यावर त्याने शिष्यांसमवेत भोजन केले.

आणि असे घडले की, तो त्यांच्याबरोबर भोजनास बसला असता, त्याने भाकर घेतली, तिच्यावर आशीर्वाद केला, ती मोडली, आणि त्यांना दिली. तेव्हा त्यांचे डोळे उघडले गेले, आणि त्यांनी त्याला ओळखले; आणि तो त्यांच्या दृष्टीआड झाला. लूक 24:30, 31.

क्रूसानंतरच्या दुसऱ्या सभेमध्ये ख्रिस्ताने आपल्या शिष्यांवर पवित्र आत्म्याचा “श्वास फुंकला.”

“ख्रिस्ताने आपल्या शिष्यांवर पवित्र आत्मा फुंकून देणे आणि त्यांना आपली शांती प्रदान करणे, ही कृती पेंटेकोस्टच्या दिवशी दिल्या जाणाऱ्या विपुल वर्षावापूर्वीच्या काही थेंबांसारखी होती.” Spirit of Prophecy, volume 3, 243.

१९ एप्रिल, १८४४ च्या निराशेनंतरच्या दुसऱ्या सभेत, ख्रिस्ताने १८४३ मधील चुकीवरून आपला हात काढून घेतला.

“ते विश्वासू, निराश झालेले लोक, ज्यांना आपला प्रभु का आला नाही हे समजू शकत नव्हते, त्यांना अंधारात सोडण्यात आले नाही. पुन्हा त्यांना भविष्यवाणीतील कालावधी शोधण्यासाठी त्यांच्या बायबलांकडे नेण्यात आले. आकृत्यांवरील प्रभूचा हात दूर करण्यात आला, आणि चूक स्पष्ट करण्यात आली. त्यांनी पाहिले की भविष्यवाणीतील कालावधी 1844 पर्यंत पोहोचतात, आणि भविष्यवाणीतील कालावधी 1843 मध्ये समाप्त झाले असे दाखविण्यासाठी त्यांनी जेच पुरावे सादर केले होते, त्याच पुराव्यांनी हे सिद्ध केले की ते 1844 मध्ये समाप्त होतील.” Early Writings, 237.

निराशेच्या वेळी दुसरा देवदूत “आपल्या हातात एक लेख” घेऊन खाली उतरला.

“आणखी एक पराक्रमी दूत पृथ्वीवर उतरण्यासाठी नियुक्त करण्यात आला. येशूने त्याच्या हातात एक लेखन ठेवले, आणि तो पृथ्वीवर आला तेव्हा त्याने हाक मारली, ‘बाबेल कोसळली आहे, कोसळली आहे.’” Early Writings, 247.

दुसऱ्या देवदूताच्या आगमनाने सुरू झालेली कसोटीची प्रक्रिया एक्सेटर येथील शिबिर-सभेत संपन्न झाली, जेव्हा पवित्र आत्म्याचा वर्षाव झाला आणि संदेश भरतीच्या प्रचंड लाटेसारखा पसरला. ही कसोटीची प्रक्रिया क्रूसानंतर स्पष्टपणे ओळखली गेली, जेव्हा पेन्टेकोस्टच्या वेळी पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावापर्यंतचा कालावधी पन्नास दिवसांच्या अवधीने पूर्णसिद्ध झाला होता; आणि तो कालावधी पुन्हा चाळीस दिवसांच्या काळाने, त्यानंतर दहा दिवसांच्या काळाने बनलेला होता, जो पेन्टेकोस्टला समाप्त झाला.

“देवाच्या लोकांनी सतत प्रार्थनेत त्याच्याकडे हात उंचावले पाहिजेत. आरंभीचे शिष्य दहा दिवस विनवणीमध्ये घालवून झाल्यानंतर, सर्व मतभेद दूर करण्यात आले होते, आणि त्यांनी अंतःकरणाची सखोल छाननी करण्यामध्ये, तसेच पापांची कबुली देऊन त्यांचा त्याग करण्यामध्ये, आणि पवित्र सहवासात एकत्र येण्यामध्ये एकरूपता साधली होती, तेव्हाच पवित्र आत्मा त्यांच्यावर उतरला, आणि ख्रिस्ताचे वचन पूर्ण झाले. पवित्र आत्म्याचा अद्भुत असा वर्षाव झाला. अचानक आकाशातून प्रबळ वेगवान वाऱ्यासारखा आवाज झाला, आणि ज्या घरात ते बसले होते ते सर्व घर त्याने भरून गेले. ‘आणि त्याच दिवशी सुमारे तीन हजार जीव त्यांच्यात सामील झाले.’” Review and Herald, March 11, 1909.

चाळीस दिवसांच्या काळात ख्रिस्त शिष्यांना शिकविण्यास उपस्थित होता, आणि त्यानंतर तो स्वर्गारोहण पावला. त्यानंतरचे दहा दिवस पवित्र आत्म्याच्या पेन्टेकोस्तीय ओतप्रोत वर्षावाच्या पूर्वीची तयारीचा कालावधी होते. क्रूसानंतर आलेले शिक्षणाचे ते चाळीस दिवस 19 एप्रिल 1844 पासून 12 ऑगस्ट 1844 रोजी एक्सेटर येथील कॅम्प-मीटिंगच्या प्रारंभापर्यंतच्या काळाशी सुसंगत ठरतात. पेन्टेकोस्ताच्या आधीचे ते दहा दिवस 12 ते 17 ऑगस्ट 1844 या काळाचे प्रतिनिधित्व करीत होते, जेव्हा सॅम्युएल स्नो यांनी आणलेल्या मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशावर मिलेराइट एकवटले. त्या कॅम्प-मीटिंगमध्ये दोन वर्ग प्रकट झाले, आणि सभेच्या समाप्तीला केवळ एका वर्गानेच पेन्टेकोस्तीय ओतप्रोत वर्षाव स्वीकारला. त्या चाळीस दिवसांनी दर्शविलेल्या काळात एका वर्गाने शिक्षण स्वीकारले, तर दुसऱ्या वर्गाने ते नाकारले. मध्यरात्रीचा आक्रोश आला तेव्हा एका वर्गाजवळ तेल होते; दुसऱ्याजवळ नव्हते.

“‘वर विलंब झाला असता, त्या सर्वजणी डुलक्या घेऊ लागल्या व झोपी गेल्या.’ वराच्या विलंबाने त्या काळाचे प्रतिनिधित्व होते, जेव्हा प्रभूची अपेक्षा करण्यात आली होती, त्यानंतर आलेली निराशा, आणि झाल्यासारखा भासणारा उशीर. या अनिश्चिततेच्या काळात उथळ व अर्धहृदयी लोकांची रुची लवकरच डळमळू लागली, आणि त्यांचे प्रयत्न शिथिल होऊ लागले; परंतु ज्यांचा विश्वास बायबलच्या वैयक्तिक ज्ञानावर आधारलेला होता, त्यांच्या पायाखाली असा खडक होता की निराशेच्या लाटा तो धुऊन काढू शकत नव्हत्या. ‘त्या सर्वजणी डुलक्या घेऊ लागल्या व झोपी गेल्या;’ एक वर्ग निष्काळजीपणात व आपल्या विश्वासाचा त्याग करून, आणि दुसरा वर्ग अधिक स्पष्ट प्रकाश मिळेपर्यंत धीराने वाट पाहत होता. तरीही, परीक्षेच्या रात्री नंतरच्या वर्गाने काही प्रमाणात आपला उत्साह व समर्पण गमावल्यासारखे दिसले. अर्धहृदयी व उथळ लोक यापुढे आपल्या बंधूंच्या विश्वासावर अवलंबून राहू शकत नव्हते. प्रत्येकाने स्वतःसाठी उभे राहिले पाहिजे किंवा स्वतःसाठी पडले पाहिजे.” द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, 395.

पेन्टेकॉस्टपूर्वीच्या दहा दिवसांत, आणि एक्सेटर येथील छावणीसभेच्या काळात, ख्रिस्ताने आपल्या लोकांना दुसऱ्यांदा एकत्र जमविले, त्या लोकांनी त्याचा संदेश जगापर्यंत नेण्यापूर्वीच. २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी तिसरा देवदूत खाली उतरला तेव्हा, लहान कळप पुन्हा निराश झाला व विखुरला गेला; परंतु २२ ऑक्टोबर १८४४ रोजी शिक्षणाचा एक कालावधी सुरू झाला, कारण ख्रिस्त आपल्या लोकांना परमपवित्र स्थानात घेऊन गेला. १८४९ मध्ये, १९ एप्रिल आणि २२ ऑक्टोबर १८४४ च्या निराशांमधून ज्यांना त्याने बाहेर काढून एकत्र केले होते, त्यांनाच पुन्हा एकदा एकत्र जमविण्यासाठी परमेश्वराने आपला हात दुसऱ्यांदा पुढे केला.

१८४४ मध्ये, तो उतरला तेव्हा तिसऱ्या देवदूताच्या हातात जी संदेशना होती तिच्याविषयी सूचना देण्यात आली होती; परंतु महान निराशेनंतर आलेल्या “शंका व अनिश्चिततेच्या काळात” अनेकांनी आपला मार्ग हरविला. १८४९ पर्यंत, विखुरलेल्या त्या लहान कळपाला एकत्र करण्याचे कार्य आरंभ झाले; परंतु त्या इतिहासाद्वारे जे प्रतिरूपित झाले, ते म्हणजे १८६३ मधील पराभव आणि आधुनिक इस्राएलसाठी पहिले कादेश होय. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या भावी विजयास आणि दुसऱ्या कादेश येथे त्यांच्या कार्यास विलंब झाला.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी प्रभू अवतरला तेव्हा त्याने आपल्या शेवटच्या दिवसांतील लोकांना एकत्र केले, त्यांना खाण्यासाठी आपले आध्यात्मिक अन्न दिले, उत्तरकालीन पावसाची शिंपण सुरू करीत असताना त्या लोकांवर आपला आत्मा फुंकला, आणि त्याने अशी एक परीक्षेची प्रक्रिया देखील आरंभ केली जी १८ जुलै २०२० पर्यंत पोहोचली, जेव्हा त्याचे शेवटच्या दिवसांतील लोक निराश झाले आणि विखुरले गेले. साडेतीन दिवस ते रस्त्यावर मृत पडलेले होते. साडेतीन दिवस आणि ख्रिस्ताच्या काळातील चाळीस दिवसांचा कालावधी—हे दोन्ही अरण्याचे प्रतीक आहेत. तसेच, १९ एप्रिल १८४४ ते १२ ऑगस्ट १८४४ हा कालावधी, आणि २२ ऑक्टोबर १८४४ ते १८४९ हा कालावधीही त्याचेच प्रतीकत्व दर्शवितात.

जुलै, २०२३ पासून संडे लॉ पर्यंत, जे पेन्टेकोस्टपूर्वीचे दहा दिवस आहेत, १२ ऑगस्टपासून १७ ऑगस्टपर्यंत एक्सेटर येथील शिबिरसभा, आणि १८४९ पासून १८६३ पर्यंतचा कालखंड—हे सर्व एकमेकांशी सुसंगत आहेत. ते देवाच्या अंतिम-दिवसातील लोकांच्या दुसऱ्या एकत्रीकरणाचा कालखंड दर्शवितात. निराशेपासून पवित्र आत्म्याच्या ओतप्रोत वर्षावापर्यंतचा कालखंड दोन भिन्न कालखंडांत विभागलेला आहे.

दानियेल अध्याय अकराच्या चाळीसाव्या पदाच्या गुप्त इतिहासात धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादाची रेषा (नामधारी मंडळी), लाओदिकीया सातव्या-दिवशीच्या अँडव्हॅटिझमची रेषा (नामधारी अँडव्हॅटिझम), कॅथलिकवादाची रेषा, आणि खऱ्या प्रोटेस्टंटवादाची रेषा—या सर्वांचे प्रतिनिधित्व केलेले आहे. त्या चार रेषा अजगर (यहूदा), पशू (कॅथलिकवाद) आणि खोटा संदेष्टा (धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद) यांच्या त्रैध एकतेविरुद्धच्या वादात असलेल्या खऱ्या प्रोटेस्टंटवादाचे चित्रण करतात.

त्याच लपलेल्या इतिहासाच्या अंतर्गत धर्मत्यागी रिपब्लिकनवादाची रेषाही दर्शविली आहे. त्या रेषेमध्ये डेमोक्रेट (अजगर) आणि रिपब्लिकन पक्षांमध्ये (पशूची प्रतिमा) एक वाद दर्शविला आहे. रिपब्लिकन पक्षाने पशूची प्रतिमा निर्माण करण्यात पुढाकार घ्यावयाचा आहे, आणि असे करताना तो पशूची (पोपसत्ता) भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये प्रकट करतो. देवाच्या वचनात पोपसत्तेला, जी उत्तराचा राजा आणि पशू देखील आहे, देवाने न्यायाच्या साधन म्हणून उपयोग करून घेतल्याबद्दल केलेल्या सेवांच्या मोबदल्यात इजिप्त (अजगर) देण्यात आले आहे.

हे मनुष्यपुत्रा, बाबेलचा राजा नबुखद्रेप्सर याने आपल्या सैन्याकडून सूर्याविरुद्ध मोठी सेवा करवून घेतली; प्रत्येक मस्तक टक्कल पडले, आणि प्रत्येक खांदा सोलला गेला; तरीही सूर्याविरुद्ध त्याने जी सेवा केली, तिच्यासाठी त्याला वा त्याच्या सैन्याला काही मजुरी मिळाली नाही. म्हणून परमेश्वर देव असे म्हणतो: पाहा, मी मिसरदेश बाबेलचा राजा नबुखद्रेप्सर याच्या हाती देईन; आणि तो तिची विपुल संपत्ती घेऊन जाईल, तिची लूट उचलेल, आणि तिची शिकार हस्तगत करील; आणि ते त्याच्या सैन्याची मजुरी ठरेल. त्याने जी मेहनत तिच्याविरुद्ध केली, त्या श्रमांबद्दल मी त्याला मिसरदेश दिला आहे, कारण त्यांनी माझ्यासाठी कार्य केले, असे परमेश्वर देव म्हणतो. त्या दिवशी मी इस्राएलच्या घराण्याचे शिंग फुटवीन, आणि त्यांच्या मध्यभागी तुला मुख उघडण्याची संधी देईन; आणि त्यांना काळेल की मी परमेश्वर आहे. यहजेकेल २९:१८-२१.

या उतान्यात उत्तरेकडील राजा असलेल्या नबुखद्रेप्सरस याच्या मजुरी म्हणून मिसरदेश देण्यात येतो; यावरून शेवटच्या दिवसांत पापसत्तेस मिसर, म्हणजे अजगर, म्हणजेच दहा राजे, संयुक्त राष्ट्रसंघ, हे दिले जातील, जे थोड्या काळासाठी आपले सातवे राज्य पशूस देण्यास सहमत होतात, असे प्रतिरूप दाखविले जाते.

आणि त्या पशूवर तू जी दहा शिंगे पाहिली, ती त्या वेश्येचा द्वेष करतील, आणि तिला उध्वस्त व उघडी करतील, आणि तिचे मांस खातील, आणि तिला अग्नीने जाळतील. कारण देवाने आपल्या इच्छेची पूर्तता करण्यासाठी,

आणि एकमत होण्यासाठी, आणि देवाची वचने पूर्ण होईपर्यंत आपले राज्य त्या पशूस देण्यासाठी, त्यांच्या अंतःकरणांत हे घातले आहे. प्रकटीकरण 17:16, 17.

ही भविष्यसूचक देयक दानियेल अध्याय अकरा, वचन बेचाळीस मध्येही दर्शविलेले आहे.

तो देशांवरही आपला हात पसरले; आणि मिसर देश सुटणार नाही. Daniel 11:42.

उशिराच्या पावसाच्या काळात पोपसत्ता अजगराच्या सामर्थ्यावर विजय मिळविते, कारण ही देयकाची पूर्तता त्या "दिवशी" "मध्ये" होते, जेव्हा देव "इसाएलाच्या घराण्याचे शिंग अंकुरित होऊ देतो." तोच पाऊस देवाच्या इसाएलास अंकुरित होण्यास कारणीभूत ठरतो, आणि तो दिवस ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी आरंभ झाला, जो पूर्ववाऱ्याचा दिवस होता.

जे याकोबापासून येतील त्यांना तो मुळे धरावयास लावील; इसाएल फुलेल व कळी धरील, आणि जगाच्या पृष्ठभागावर फळांनी परिपूर्ण करील. ज्यांनी त्याला मारिले त्यांना जसा त्याने मारिले, तसा त्याने त्याला मारिला काय? किंवा ज्यांना त्याने ठार केले त्यांच्या वधाप्रमाणे तो ठार झाला काय? मर्यादेने, जेव्हा ते अंकुरते, तेव्हा तू त्याच्याशी वाद घालशील; पूर्ववाऱ्याच्या दिवशी तो आपला प्रचंड वारा आवरतो. म्हणून याकोबाचा अधर्म यामुळे शुद्ध केला जाईल; आणि त्याचे पाप दूर करण्यासाठी हेच सर्व फळ आहे; जेव्हा तो वेदीचे सर्व दगड तुकडे तुकडे केलेल्या खडूच्या दगडांसारखे करील, तेव्हा अशेरा-स्तंभ व कोरलेल्या मूर्ती उभ्या राहणार नाहीत. यशया 27:6-9.

उत्तरवृष्टी ओतली जात असताना इजिप्त पोपसत्ताक पशूला दिली जाते. तिसऱ्या धिक्कारातील इस्लामचे प्रतिनिधित्व करणारा पूर्वेकडील वारा 11 सप्टेंबर, 2001 रोजी "थांबविण्यात" आला, किंवा रोखण्यात आला, तेव्हा उत्तरवृष्टीची शिंपण सुरू झाली. मग इसाएल कळी धरण्यास लागल्यावर त्यांच्यावर त्या पावसाचे मोजमाप केले जाऊ लागले, (शिंपण केले जाऊ लागले). रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी, जेव्हा तिसरा धिक्कार पुन्हा येतो, तेव्हा उत्तरवृष्टी अमाप रीतीने ओतली जाते. 11 सप्टेंबर, 2001 आणि लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारीच्या कायद्याच्या दरम्यान "याकोबाचा अधर्म" शुद्ध केला जातो, आणि "शुद्ध केला" या हिब्रू शब्दाचा अर्थ "प्रायश्चित्त केले" असा होतो. रविवारीच्या कायद्याच्या वेळी, ते दहा राजे पशूची जागतिक प्रतिमा निर्माण करून पोपसत्तेशी व्यभिचार करतात, तेव्हा पोपसत्ताक पशूला इजिप्त (अजगर) दिले जाते.

रविवारविषयक कायद्यापूर्वी, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तब होण्याच्या काळात, धर्मत्यागी रिपब्लिकन शिंग धर्मत्यागी प्रोटेस्टंट शिंगासह पशूस प्रतिमा निर्माण करते; आणि त्या भविष्यवाणीतील रेषेत रिपब्लिकन पक्ष डेमोक्रॅटिक पक्षावर विजय मिळवितो, कारण डेमोक्रॅटिक पक्ष हा अजगराचा एक सामर्थ्य आहे आणि रिपब्लिकन पक्ष हे ते सामर्थ्य आहे जे पोपसत्तेची प्रतिमा निर्माण करते.

पृथ्वीवरील पशूच्या भविष्यसूचक इतिहासामध्ये डेमोक्रॅटिक पक्षाचा अंत आणि रिपब्लिकन पक्षाचा अंत ओळखला जातो. हे दोन पक्ष रिपब्लिकनवादाचे शिंग बनवितात, परंतु ते असा एक अंतर्गत संघर्ष दर्शवितात जो पृथ्वीवरील पशूच्या संपूर्ण इतिहासातून प्रवाहित होतो. ते शिंग (रिपब्लिकन) पृथ्वीवरील पशूच्या दोन शिंगांचे एक अंतर्गत सूक्ष्मप्रतिरूप स्वतःमध्ये धारण करते.

मादाई व पारशी राज्याच्या साक्षीमध्ये शेवटी वर उठलेले शिंगच अधिक उंच झाले; आणि अमेरिकेच्या इतिहासात डेमोक्रॅटिक पक्ष प्रथम उदयास आला, परंतु शेवटी रिपब्लिकन पक्ष अधिक उंच उठतो आणि डेमोक्रॅट्सवर प्राबल्य मिळवितो. ११ सप्टेंबर २००१ रोजी आरंभ झालेल्या उत्तर पावसाच्या इतिहासात, जागतिकतावादी, अजगर-प्रेरित डेमोक्रॅट्स प्रकटीकरण अध्याय अकराच्या अथांग खाईतून वर आले आणि २०२० ची निवडणूक चोरून रिपब्लिकनांचा वध केला. ट्रम्पविरुद्ध (आणि रिपब्लिकनांविरुद्ध) त्यांचे युद्ध २०१५ मध्ये त्याने आपली उमेदवारी जाहीर केली तेव्हा सुरू झाले, आणि त्या बिंदूपासून पुढे ते केवळ अधिकच तीव्र होत गेले.

२०२० मध्ये डेमोक्रेट्सनी निवडणूक चोरल्यानंतर, त्यांनी पुढे पेलोसी न्यायप्रक्रिया सुरू केल्या; परंतु २०२२ मध्ये ट्रम्प यांनी आपल्या तिसऱ्या प्रचारमोहीमेची घोषणा केली तेव्हा डेमोक्रेट्सवर भय आले, आणि त्यांचा क्रोध केवळ वाढत गेला; आणि मग ते ट्रम्प व त्याच्या समर्थकांविरुद्ध मोठ्या कोपाने उठले, कारण त्यांना ठाऊक होते की त्यांचा वेळ थोडाच उरला आहे. त्यांनी त्याच्या मृत्यूचा उत्सव साजरा केला; पण जेव्हा तो उभा राहिला, तेव्हा त्यांच्यावर मोठी भीती कोसळली.

आणि त्यांनी आपली साक्ष पूर्ण केल्यावर, तळहीन खाईतून वर येणारा पशू त्यांच्याविरुद्ध युद्ध करील, आणि त्यांच्यावर विजय मिळविल, व त्यांना ठार मारील. आणि त्यांची प्रेते त्या महान नगरीच्या रस्त्यावर पडून राहतील; जिचे आध्यात्मिक नाव सदोम आणि मिसर असे आहे, ज्या ठिकाणी आपल्या प्रभूला देखील वधस्तंभार खिळण्यात आले. आणि लोक, वंश, भाषा आणि राष्ट्रे यांतील मनुष्य त्यांची प्रेते साडेतीन दिवस पाहतील, आणि त्यांची प्रेते कबरीत ठेवू देणार नाहीत. आणि पृथ्वीवर राहणारे लोक त्यांच्याबद्दल आनंद करतील, हर्षोल्लास करतील, आणि एकमेकांना भेटवस्तू पाठवतील; कारण या दोन संदेष्ट्यांनी पृथ्वीवर राहणाऱ्यांना क्लेश दिला होता. आणि साडेतीन दिवसांनंतर देवाकडून जीवनाचा आत्मा त्यांच्यात प्रवेशला, आणि ते आपल्या पायांवर उभे राहिले; आणि ज्यांनी त्यांना पाहिले त्यांच्यावर मोठी भीती पडली. प्रकटीकरण 11:7-11.

लोकशाही पक्षाच्या समाप्तीची ओळख करून देणारा कालखंड 2021 मधील Biden यांच्या शपथविधीपासून 2025 मधील Trump यांच्या शपथविधीपर्यंतचा आहे. हा कालखंड Pelosi Trials यांनी आरंभ झाला; जे पूर्णपणे असंवैधानिक आणि स्वरूपतः सर्वथा राजकीय होते. हा इतिहास—जो 1989 मधील अंतकाळाच्या वेळेपासून सहाव्या राष्ट्राध्यक्षाच्या मृत्यूचे प्रतिनिधित्व करतो आणि सातांपैकी असलेल्या आठव्या राष्ट्राध्यक्षापर्यंत पोहोचतो—राजकीय खटल्यांनी (the Pelosi Trials) सुरू झाला; आणि तो लोकशाही पक्षाच्या मृत्यूने, तसेच Pelosi Trials च्या दुसऱ्या संचाने समाप्त होतो, कारण राजकीय लक्ष्ये उलटली जातात.

त्या इतिहासाचे दृष्टान्तात्मक चित्रण प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायात आढळते, ज्याची पहिली पूर्तता फ्रेंच राज्यक्रांतीत झाली. फ्रेंच राज्यक्रांती ही राजकीय संघर्षाच्या गिलोटीन-प्रकाराची अभिजात ऐतिहासिक उदाहरण आहे, जी एका सत्ताधारी पक्षाने दुसऱ्याचा वध करणे, आणि नंतर त्याच सत्ताधारी शक्तीचा स्वतःच पाडाव होऊन तिचाच छळ केला जाणे, हे ओळख करून देते.

बायडन यांच्या शपथविधीपासून आणि पेलोसी खटल्यांपासून, ट्रम्प यांच्या दुसऱ्या शपथविधीपर्यंत आणि पेलोसी खटल्यांच्या उलटफेरीपर्यंतचा कालखंड डेमोक्रेटिक पक्षाच्या अंताची ओळख करून देतो, आणि तो हेही दर्शवितो की ट्रम्प पुन्हा त्या कार्यकारी आदेशांच्या संचाची अंमलबजावणी करतात, ज्यांचे प्रतिरूप Alien and Sedition Acts यांनी दर्शविले होते. त्या कार्यकारी आदेशांची अंमलबजावणी दुसऱ्या पेलोसी खटल्यांना आरंभ करील आणि त्या कालखंडाच्या प्रारंभाची ओळख करून देईल, जेव्हा पशूच्या प्रतिमेची उभारणी खऱ्या अर्थाने सुरू होते. तो कालखंड रविवार कायद्याच्या अंमलबजावणीवर समाप्त होतो; म्हणून तो कालखंड Alien and Sedition Acts यांस समांतर असणाऱ्या कार्यकारी आदेशांनी सुरू होतो आणि रविवार कायद्याने समाप्त होतो. तेथेच रिपब्लिकन पक्षाचा अंत होतो.

लोकशाही पक्षाचा आणि त्यानंतर रिपब्लिकन पक्षाचा निष्कर्ष दर्शविणारे हे दोन्ही कालखंड भविष्यवाणीच्या दृष्टीने परस्परांशी जोडलेले आहेत, आणि 1776 ते 1798 या बावीस वर्षांच्या कालखंडाद्वारे त्यांचे प्रतिनिधित्व केले जाते. त्या कालखंडाला तीन मार्गचिन्हे आहेत: 1776 मधील स्वातंत्र्यघोषणा, तेरा वर्षांनंतरचे संविधान, आणि त्यानंतर 1798 मधील Alien and Sedition Acts. ही तीन मार्गचिन्हे लोकशाही आणि रिपब्लिकन पक्षांच्या रेषेत परिपूर्ती पावतात, जरी दुसऱ्या आणि तिसऱ्या मार्गचिन्हांचा अनुप्रयोग प्रत्येक रेषेत वेगवेगळ्या बिंदूवर होत असला तरी.

आम्ही या मार्गचिन्हांचे आणि त्यांच्या परिपूर्तीचे स्पष्टीकरण पुढील लेखात करू.

“केवळ दोनच पक्ष आहेत. सैतान आपल्या कुटिल, फसविणाऱ्या सामर्थ्याने कार्य करित असतो, आणि प्रबळ भ्रमांच्या द्वारे तो त्या सर्वांना आपल्या जाळ्यात पकडतो जे सत्यात स्थिर राहत नाहीत, ज्यांनी सत्याकडून आपले

कान फिरविले आहेत आणि जे कल्पित कथांकडे वळले आहेत. सैतान स्वतः सत्यात स्थिर राहिला नाही; तो अधर्माचे गूढ आहे. आपल्या सूक्ष्म कपटाने तो आपल्या आत्मनाशक भ्रमांना सत्याचे स्वरूप देतो. यामध्येच त्यांच्या फसविण्याच्या सामर्थ्याचे रहस्य आहे. हे म्हणून की ते सत्याची बनावट प्रतिकृती आहेत, म्हणूनच स्पिरिच्युअलिझम, थियोसॉफी, आणि तत्सम फसवणुका मनुष्यांच्या मनांवर इतके सामर्थ्य गाजवितात. यामध्येच सैतानाचे कुशल कार्य प्रकट होते. तो स्वतःला मनुष्याचा तारणारा, मानवजातीचा हितकर्ता असल्याचा आव आणतो, आणि अशा प्रकारे तो आपल्या बळींना अधिक सहजपणे विनाशाकडे ओढतो.”

“देवाच्या वचनात आम्हाला इशारा देण्यात आला आहे की निद्रारहित जागरूकताच सुरक्षिततेची किंमत आहे. केवळ सत्य व धार्मिकतेच्या सरळ मार्गातच आपण प्रलोभकाच्या सामर्थ्यापासून सुटू शकतो. परंतु जग जाळ्यात अडकलेले आहे. आपले हेतू साध्य करण्यासाठी असंख्य योजना व उपाय योजण्यात सैतान आपले कौशल्य वापरतो. ढोंगधडी त्याच्याजवळ एक सूक्ष्म कला बनली आहे, आणि तो प्रकाशाच्या दूताच्या वेषात कार्य करतो. केवळ देवाचेच नेत्र त्याच्या त्या युक्त्या ओळखते, ज्या जगाला खोट्या व विनाशकारक तत्वांनी कलुषित करण्यासाठी रचल्या जातात, आणि ज्यांच्या मुखावर खऱ्या सद्गुणाचे भासमान रूप असते. तो धार्मिक स्वातंत्र्यावर बंधने आणण्यासाठी, आणि धार्मिक जगात गुलामगिरीचा एक प्रकार आणण्यासाठी कार्य करतो. संघटना, संस्था—जर त्या देवाच्या सामर्थ्याने राखल्या गेल्या नाहीत—तर त्या सैतानाच्या आज्ञेनुसार मनुष्यांना मनुष्यांच्या अधीन आणण्यासाठी कार्य करतील; आणि फसवणूक व कपट हे सत्याविषयीच्या आवेशाचे आणि देवाच्या राज्याच्या उन्नतीचे भासमान रूप धारण करतील. आपल्या आचरणातील जे काही दिवसाच्या प्रकाशासारखे उघडे नाही, ते दुष्टतेच्या अधिपतीच्या पद्धतींशी संबंधित आहे. त्याच्या पद्धतींचा अवलंब अगदी त्या Seventh Day Adventists लोकांमध्येही केला जातो, जे प्रगत सत्य असल्याचा दावा करतात.”

“जर मनुष्य प्रभु त्यांना पाठवित असलेल्या इशान्यांचा प्रतिकार करतात, तर ते दुष्ट आचरणांतील अगदी पुढारीही बनतात; असे मनुष्य देवाचे विशेषाधिकार उपभोगण्याचा दावा करतात—ते मनुष्यांच्या मनांवर नियंत्रण मिळविण्याच्या प्रयत्नात देव स्वतः जे करणार नाही ते करण्याचे धाडस करतात. ते स्वतःच्या पद्धती आणि योजना आणतात, आणि देवाविषयीच्या त्यांच्या विपर्यस्त समजुतीमुळे ते इतरांचा सत्यावरील विश्वास दुर्बल करतात, आणि असे खोटे तत्त्वे आणतात जी खमीराप्रमाणे कार्य करून आपल्या संस्थांना व मंडळ्यांना दूषित व भ्रष्ट करतील. मनुष्याच्या धार्मिकता, न्याय्यता, आणि निष्पक्ष न्यायनिवाडा यांविषयीच्या संकल्पनेला कमी करणारी कोणतीही गोष्ट, देवाच्या मानवी कार्यकर्त्यांना मानवी मनांच्या नियंत्रणाखाली आणणारी कोणतीही युक्ती किंवा आज्ञा, त्यांच्या देवावरील विश्वासाला हानी पोहोचविते; ती आत्म्याला देवापासून विभक्त करते, कारण ती कठोर सचोटी आणि धार्मिकतेच्या मार्गापासून दूर नेते.”

“मनुष्य आपल्या सहमानवावर किंचितही राज्य करील किंवा त्याच्यावर जुलूम करील अशा कोणत्याही युक्तीचे देव समर्थन करणार नाही. पतित मनुष्यासाठी एकमेव आशा म्हणजे येशूकडे पाहणे आणि त्याला एकमेव तारणारा म्हणून स्वीकारणे. ज्या क्षणी मनुष्य इतर मनुष्यांसाठी लोखंडी नियम घडवू लागतो, ज्या क्षणी तो आपल्या स्वतःच्या मनाप्रमाणे मनुष्यांना जू लावून हाकू लागतो, त्या क्षणी तो देवाचा अपमान करतो आणि स्वतःच्या आत्म्याला तसेच आपल्या बंधूंच्या आत्म्यांनाही संकटात टाकतो. पापी मनुष्याला आशा आणि धार्मिकता केवळ देवामध्येच सापडू शकते; आणि कोणताही मानव देवावर विश्वास ठेवतो आणि त्याच्याशी जीवनदायी संबंध कायम राखतो तोपर्यंतच धार्मिक असतो. शेतातील फुलाची मुळे मातीत असली पाहिजेत; त्याला वायू, दव, पाऊसधारा आणि सूर्यप्रकाश लाभला पाहिजे. ही लाभदायक साधने मिळाल्यावरच ते बहरते, आणि हे सर्व देवाकडूनच येते. मनुष्यांविषयीही हेच खरे आहे. आत्म्याच्या जीवनाला पोषण देणारे जे काही आहे ते आपण देवाकडून प्राप्त करतो. मनुष्यावर भरोसा ठेवू नका, आणि देहाला आपला हात मानू नका, अशी आम्हाला चेतावणी देण्यात आली आहे. जे हे करतात त्यांच्यावर शाप उच्चारण्यात आला आहे.” The 1888 Materials, 1432-1434.